

## POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z urzędu

przy uczestnictwie J. T. , Kierownika Krajowego Ośrodka

Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym w G.

i Prokuratora Prokuratury Okręgowej w P.

o ustalenie potrzeby dalszego pobytu J. T. w Krajowym Ośrodku Zapobiegania

Zachowaniom Dys socjalnym w G.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 lipca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania J. T.

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 13 listopada 2019 r., sygn. akt I ACz (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

### UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie uczestnik wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się tylko na oczywistą zasadność skargi, która ma wynikać z oczywistego naruszenia przez sąd II instancji przepisów wskazanych jako podstawy skargi, a w szczególności przez przyjęcie ustaleń z postępowania

dowodowego przeprowadzonego przez sąd I instancji przez sąd II instancji w okolicznościach, gdy było to kwestionowane w apelacji. Przypomnieć w tym kontekście trzeba, że ustalenia faktyczne i ocena dowodów w ogóle nie podlegają kontroli w postępowaniu kasacyjnym, gdyż Sąd Najwyższy jest sądem prawa, a nie sądem III instancji. Tym bardziej zatem wątpliwości w tym zakresie nie mogą przemawiać za oczywistą zasadnością skargi. Co więcej, jasne jest, że jeśli sąd II instancji podziela ustalenia dokonane przez sąd I instancji, to mimo podniesionych zarzutów apelacyjnych w tym zakresie może te ustalenia przyjąć za własne - oznacza to, że sąd II instancji zarzutów tych nie uznał za przekonujące.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.